

Садржај

Милена Марковић - [Наход Симеон](#) - драма

Милена Марковић написала је драму Наход Симеон; повест о наочету једно је од општих места светске и наше књижевности. За Милену Марковић мит о напуштеном дечаку представља ваљано искоришћену могућност да изгради драмску причу која се усредсређује на истраживање човекове природе у сусрету са непознатим. Симеон, наочече које су нашли и одгајили калуђери, изучава и истражује ограничени свет у коме је одрастао, а који је одређен манастирским окружењем. Младић, међутим, спознаје да је свет далеко већи и да су његове тајне непрегледније и недочватније од оних из скромног видокруга монаха, али схвата да њега, као људско биће, привлаче и неке друге силе којима зрачи женски пол, па се отуда отискује у непознато, истовремено радознао и уплашен, лаковеран и неук али спреман на учење, грешење и исправљање грешака. Његов ход по свету, упознавање жена и искуства која је стекао с њима, представљају дуго путовање до спознавања својих снага и ограничења трошног човечијег тела. Када коначно затвори круг лутања, када научи оно што је требало да сазна, Симеон ће коначно стећи мир и спокојство за које је платио високу цену... [>>> види поговор](#)

Миодраг Ђукић - [Лабудово језеро](#) - драма

Миодраг Ђукић не престаје да нас изненађује, не само појавом нових драмских текстова, већ и избором жанрова и њиховим неочекиваним комбинацијама и укрштајима. У драми Лабудово језеро Миодраг Ђукић посеже за балетском уметношћу, проширујући и усложњавајући тако

круг тема које истражује у најновијим драмама. Код Ђукића драмска лица у Лабудовом језеру имају по неколико живота и судбина који су међусобно испреплетани и повезани, тако да се губе разлике између њиховог тзв. реалног живота и њихове уметности. Јунакиња драме Дуња у исти мах је и дактилографкиња и станодавка и примабалерина која игра Одилију и Одету, Давид је и кореограф и станар и свештеник верске секте, а и преостала двојица, Комшија и Месар, имају своје баналне и своје уметничке животе. У овој Ђукићевој драми остварен је сплет околности који омогућава да драмска лица у исти мах живе у фикцији и реалности, односно, да су изједначени тривијалност и уметност. Која се цена мора платити да би се спасла душа наклоњена уметности? И да ли је плаћа само онај који се њоме, уметношћу, бави? Могло би се поставити још много питања која извиру из појединих теза које садржи Ђукићев драмски текст, чији жанр је најприближније могуће одредити као трагичну гротеску са елементима балета... >>>
[види поговор](#)

Александар Ћаја - [Битка за Сењак](#) - комедија

Битка за Сењак Александра Ћаје је комедија која нас враћа у не тако давну прошлост, када је све било другачије него данас и када смо кроз идеолошке наочари одређивали све вредности. Тада је и доктрина одбране земље почивала на премиси да ће наоружан и обучен народ најбоље умети да се одбрани од агресора. Ћаја, са слухом и нервом правог комедиографа, показује како се у пракси спроводи ова војна стратегија, бавећи се не само конкретним слабостима, мањкавостима, наравима и заблудама својих савременика, већ и идеолошким слепилом које је спречило да се уоче најаве правих невоља и проблема. Александар Ћаја, дакле, описује војничку игру, маневре на Сењаку, који угрожавају живот житеља једне зграде и који омогућавају да се сучеле два света или два принципа – грађански и комунистички. Оба су у трајном непријатељству, али и у некој врсти привидне сарадње и њихов спор открива нам чињеницу да свуда у нашем окружењу постоје идеолошки спорови који су нерешиви, да нам је политичка острашћеност део свакодневице који је толико срастао с нама да не бисмо умели без њега да се снађемо... [>>> ВИДИ ПОГОВОР](#)

Бојан – Вук Косовчевић - [Космо С Штасмо С](#) - научно-фантастична комедија

Бојан – Вук Косовчевић драмом Космо С Штасмо С улази у жанр научне фантастике. Већ сам избор жанра наговештава читаоцу да је реч о аутору који настоји да освоји оне драматуршке просторе који у нашој позоришној пракси немају много претходника (сетимо се Драгутина Илића и његове драме После милион година). Код Косовчевића, дакле, драмска прича одиграва се “некад и негде у космосу”, у васионском броду који “подсећа на подморницу, која се распада”. Драмски јунаци су заступљени у два дуета – први чине људи а други роботи. Заплет се зачиње када се васионски брод изгуби, па роботи нису у стању да врате брод на прави курс. Да би то учинили, роботи су приморани да из стања хибернације пробуде капетана Адама и професорку Еву, који знају начин да реше проблем. Адам и Ева, дакако, имају заједничку тајну у прошлости која их везује, али која их истовремено држи у стању латентне одбојности. Поштујући правила жанра, увек налазећи ваљану сразмеру коришћења стереотипа СФ литературе и хумора, Косовчевић води драмску причу ка могућем завршетку: васионски брод успева да слети на планету Земљу и да се скрши, а сви ми смо потомство капетана Адама и професорке Еве... [>>>](#)
[види поговор](#)

Егон Савин - *И.А. Гончаров* - [Обломов](#) , драматизација

У едицији Савремена српска драма први пут објављује се једна драматизација. За овај преседан заслужна је позоришна пракса; велики део репертоара, не само код нас, наине, чине драматизације прозних дела. Фјодор Михаилович Достојевски је, нема сумње, међу најизвођенијим драмским писцима иако није писао драме! Другачије речено, постоје романи и приповетке који садрже драмски потенцијал, али нису писани у драмској форми; посредовањем драматизатора прозно дело се претаче у драмски облик и постаје валидно сценско дело. Тако је и Егон Савин понудио своју драматизацију романа Обломов Ивана Александровича Гончарова у којој је сиже ослободио “вишка текста и догађаја” и усредсредио се на психолошко истраживање природе јунака Иље Иљича Обломова. Савин је пошао добрим путем, следећи начело које је применио Вајда драматизујући Злочин и казну Достојевског; свесно се лишавајући литерарних украса и других књижевних артефаката, Савин изоштрава лик Обломова осветљавајући га изнутра, наводећи читаоце да се и сами придруже питањима које Обломов поставља себи и другима. Једно од њих је и “Зашто живети?”; на ово питање вековима покушавају да дају одговор и религија и филозофија, али до општеприхватљивог одговора нисмо доспели...

Драган Коларевић - [Агенција за духовни развој](#)

Песник Драган Коларевић у драмском памфлету Агенција за духовни развој на сатиричан начин нуди инвентар свих сукоба, спорова, расправа и зађевица које су почетком деведесетих довеле до ескалације насиља и до распада некадашње државе. Када се погледа количина зле воље којом је надевен сваки спор – од идеолошког до економског – човеков здрав разум мора да се уплаши и посустане пред толиком најездом примитивизма, опскурности и покварености; писац неуморно шири причу о нашем менталитету, ослањајући се на већ нам познате политичке флоскуле и пароле и тиме као да преузима један део Стеријиног критичког погледа на опачине такозваних српских родољубаца који једно мисле, друго говоре а треће раде, све у циљу – разуме се – личног богаћења. У Коларевићевом штиву скоро сви умешани ликови говоре своју “истину” не хајући за “истине” других; ако бисмо спојили реченице које изговара неки од Коларевићевих јунака, добили бисмо ваљано обрађену догматску платформу којом се дичи нека политичка групација, али истовремено бисмо остали огорчени;...

Радомир Путник - [Поговор](#)

-- о о О о о --

Едиција Савремена српска драма КЊИГА 32

Издавачи: УДРУЖЕЊЕ ДРАМСКИХ ПИСАЦА СРБИЈЕ, 11000 Београд, Господар Јевремова 19 и ПОЗОРИШТЕ “МОДЕРНА ГАРАЖА”, Мајке Јевросиме 30

www.drama.org.rs

udraps@gmail.com

За издаваче: Миодраг Ђукић и Братислав Петковић

Одговорни уредник, Миодраг Ђукић

Главни уредник, Момчило Ковачевић

Извршни уредник, Недељко Бодирога

Редакција: Миладин Шеварлић, Бошко Сувајцић, Снежана Кутрички, Милан Миња Обрадовић, др Едуард Дајч, Радомир Путник

Коректура - Редакција

Ликовно и техничко решење, Ново Чогурић

Припрема за штампу, Светозар Станкић

Штампа и повез: "ГРАФОРЕКЛАМ", Параћин

Штампање завршено децембра 2008.

Тираж: 300 примерака